

Hasle Hjøbstad

Hasle Hjøbstad var fra oldgamle Tid indelt i sine Bykvalitæer. Nørre-Østre-Søndre- og Vestre Kvater. Den her omskrevne Gaard (Nuværende grosserer H. A. Kopp) laa i Vestre Kvater, ved dets Sydgrænse, idet Kvateret strakte sig langs Stranden fra Smølesund i Syd. til Havnstakke i Nord ved nuværende dampskibshavn. Vestkvaeters Sydgrænse var Skovgade, Gaarden laa i ældre Tid paa til alle fire Verdenhjørner. Mod Nord var en stor aaben Plads, idet det saakalte Sildetorv oprindelig fortsatte i Vest helt ned til Stranden. Dette omt. 200 Alen lange Torv ses endnu paa Bykortet. 1750. Gaarden havde sin (Hjørner) her ud til. Førvigt grænsede dens Areal mod Vest til Stranden med Skovdserne, mod Syd til Smølesund, mod Øst som nu til Vestergade.

Borgmester Bykaptajn og Landsdommer Peder Olsen skat efter en ofte fremsat og af de ældste Haslebo hævdet paalidelig Tradition have øjet og købt denne Gaard, der herved faar en speciel historisk Interesse ikke mindst ved sin Tilknytnings til Prindsenskjold Aføren 1658. Hans Vaabens falde, Bygaard senere Hervedskaptajn Niels Gimmelsboede i Ejendommen der nu tilhører Vognfabrikant Andersen. Provst Arker i den senere Højtnant Hjørs Gaard og Jens Peder Hofed (Papieren) i Gaarden nu Grønbeek.

Peder Olsen var født i Hasle omkring 1610. I en Alder af et 22. Aar blev han Fændrik i Hasle Borgermilits og 7 Aar senere altsaa 29 Aar gammel blev han Valgt kommandant Kaptajn samt Byens Borgmester. Aarefter i 1640 blev Peder Olsen Landtingskriver, 1643 tilige Tingskriver i Vestre Herred og 1644 i Nørre Herred. Det var saaledes en betydelig Borger der boede her ved Byens mindste Torv

Men snart skulde han naa endnu videre.
End ikke Svenskegeneralen (Wrangel) Erobrning
af Bornholm 1645 standsede Peder Olsens Karriere
de andre i Overgivelsen (Forræderi) implicerede
Officerer fik deres Landsforræderiske Domme.
Om Peder Olsens heder det derimod at Karlstrøme
gav deres Bykaptejn det Skudsmaal at han
havde holdt sig modig og mandig og af yderste
Bøne gerne imodstaadt Fjendens (Kongens Rette-
tingedokumenter 1631-60 Rigsarkivet) Dette vidner
om et meget smukt Fæltedsforhold mellem
Havle Borgere og deres Borgmester. Thi Peder
Olsen havde dog været med i Overgivelsen.
at han 11 juni 1645 omlænds drog ud til
Wrangels Flaade paa Nexø Red og forelagde
generalen Admiralen de Bornholmske Officeres
Tilbud om en Beardskat paa 10.000 Riksdaler
et Dokument han og de øvrige Officerer underskrev
sammen Dag. Peder Olsen havde de under
Præsiden for Herredagen at han hien havde
handlet af Wrang for at lytte Majoren Christian
Makabæus (paa Skovsholm) Herredagens Dom der
faldt 5 Maj 1646 og hvor de andre ~~ikke~~ tilhælle
ud at Kongens Rigel, udsagde da, at Peder
Olsen, som efter Befaling har været vedt til,
hvad han her gjort, vides ej derfor efter sliq Tilstand,
som da paa handet var, noget tilfindes at lide.
Og paa det senere, 24 juli 1649 overdrog Kong Fredrik 3.
Peder Olsen for Fremtiden at klæde Landsdommer-
sædet under den egentlige Dommers Forfald.

Det var en fin Karriere, den endnu næppe
40 aarige Havleborger havde gjort: Fændrik (Tambour)
Borgerkaptejn, Borgmester Landsing og Herredsskriver
Vestlandsdommer - . senere Kongens Hensmand
Kong Christian den Fjerdes Sjætersen Ebbe Ulfeldt
måtte bøj sig for Landstingets Domme.

Men Peder Olsen fik da ogsaa Misiunder,
ikke helt ufarlige. Saaledes skylde Hensmanden
ham i Sletningen af 1647 for Gyver af Vraggods
(Stranden gik jo lige op til hans gaard)

og satte ham ud af Borgmestersædet. 3 Marks
1648 sigtede han ham for lovløsdig Førsel af
Tingbøgerne og fratog ham Skriverstillingen.

Lærmez Maaned rejste han dag mod ham for
at have i Gjemme en Troldbog til misbrügelig
Omngængelse. Dog, baade By- og Landsting frikendte
Peder Olsen i alle Sager. Vraggoet havde han
erligt kjøbt og betalt. Tingbøgerne havde han
ført som hidtil Skik paa Bornholm, Troldbogen
havde han fundet hos en gammel Troldmand og laget
i sin Værelse som Borgmester.

Ulfelt indskædrede nu Peder Olsen for Herredagen
i København, at Olsen som en Ennevolds Herre
hverken agtede Kongens Love eller Børinger.
meget mindre Lensmanden paa Høi Mestals
Vægne. Men Herredagen dømte 26 Juni 1649 og
19 Juli 1650, at Peder Olsen skulde gaa sageløs
hjem og atter indsættes i sine Embeder.

Det hele blev egentlig en Kamp mellem Ulfelt
og Fredrik den tredie. Da Landsdommer Hans-
Pedersen dømte Bønderne fri for alle nylavede
Skattepaalæg, rasede Ulfelt mod ham, som
møtte søge Kongen om Varn og Støtte i Embedet.
Og Kongen gav ham da Peder Olsen til Støtte
som Værelandsdommer. Peder Olsen samlede
da Bøndeførerne fra alle Bornholms fire
Herreder til fælles Raadslagsning i sin Gaard
i Hasle. Han skrev deres mange og Lange
Bønsskrifter for dem, og Landstingets Møder
(i Abkirke Vaabenhüs) tog imidlertid hele to
Døgn, Nat og Dag for at komme igennem de
mange Klager mod Lensmanden og hans
Ridstoged (Amtsforvalteren) Mads Holst.

Ulfelt kalte Landstinget et "sammenrottet
Parlament af de ærgreste Skatke paa Landet".

En Høi Kommissiön, Henrik Flaruel, Christian
Skuel og Jørgen Reedst, kom i Sept 1650 til Ham-
merhüs for at undersøge Ulfelts Embedsførsel.
Resultatet blev at Homs. fratog Ulfelt. Senet.

Efter Landsdommer Hans Pedersen Død i December 1658 udnævntes Niels Nielsen til virkelig Landsdommer, medens Peder Olsen stadig var Vice-Landsdommer. Hans Fortjænske i 1658 satte ham imidlertid i det høje Landsdommerembede toa Dage efter Landets Tilbageerobning.

Kongens Brev til Peder Olsen

Ud fra sit Kjendskab til Peder Olsens Sindelag kaldte Kong Fredrik den Tredie aller paa ham, den gang for at styre Svenske-Kongens Magt paa Bornholm. Kongen død 26 Oktober sin Hancelsisirektor Hans Oldland tilskrive Borgmester Peder Olsen et Brev, i hvilket Pns Endbyggere inkas udfraede af det svenske Lag. Oldland bragte selv sin Skrivelse til Bornholm. Og 8 November, efter at imidlertid Hollandsnes Hølopfag havde udsat det bekante København, udsatte Fredrik den 3de selv paa Københavns Slot det kendte Kongebrev med Opfordring til Rejning mod Svenskerne, som kofte om Beraadninger og Privileger. Ogsaa dette Brev tilskilledes Peder Olsen.

De interessante Breve, der i Dagene for Opstanden opbevarede, som en Helligdom i Peder Olsens Gaard har følgende Ordlyd:

Ålskelige og Viltsige Borgmestere
Borgere og Mannige Almue paa Bornholm
Helsen med Gud og vor Herre!

Jeg hviler ikke paa, at naa I behøver den Frihed som I haver nu der Eders fromme Herre og Konge, Kongen af Danmark, I og derimod behøver trod Lag, saavel og adskillige andre Besværligheder Eder alle af Svensken paaLgges daglig, som I saaledes maa udstaa, da findes solingen ibland Eder, som jo onsker sig for saadan Svensk Lag snarlig at blive anlediget, og eftersom Gud ske Lov! alding igjen med Kiøbenhavn saaval som andre af Højsindte Kongen af Danmark Lande nu baade er, og haaber at komme i bedre Tilstand, da formoder jeg, mest Guds Hjælp! at saasnart, som Eders Lands Tilstand i Kiøbenhavn kand forbedriges, I da med forderligste skulle være forløste, formodendes derfor enhver demistendia

med

med hinandne at blive uendelige. og for dens
Naadige Herre og Koning, Danmark, som troe
Mand, og i Fremtiden tilkommendes Undersaette
sig bevise. Jeg tviler ikke paa saadan dens Trost
og Vilvillighed, den i Fremtiden af Højstnæst
Kongl. Majestet vordet belønnet. Vi hermed have
den under den allerkjødeste Beskæmmelse, Gud
troligen befale, inskædes af Hjerter, at de endelig
maa bekomme Frihed igjen.

Kjøbenhavn
d 26 Oktober
1658.

Eders ubekante
^{dog}
Vel affectionerede Ven
Hans Oldeland

"Fredericus Trebitus hilser Eder alle og enhver
være sig Gejsligheden, Fristanden, Borgmestere og
Meenige Almue, som bygge og boe paa Bornholm
kjerligen og uendeligen, med Gud og vor Naade.
Wider, eftersom Eder vel vitterligt er, hvorledes Vi
af Kongen af Sverrig for nogen Tid siden mod sluttede
Tractater, og der vi endnu med hans her værende
Gesanter stode i nærmere Fordrag med en god For-
troligheds Slutning, uformodentligen af hans Frijs Magt
her i vort Land Siælland, er bleven overfaldet, og i di
vores Residence Stad Kjøbenhavn til Lands og Vands
belægt, og vi nu atter igjen af Guds Naadelige Bistand,
og formædelst Hollanderens anseelige Succurs, saa vidt er
entlediget, at vi for Fiendens Skibes Flode, næst Guds Hjelp
er mere have at frygte, Fienden og sin Belegnings Værk her for
Byen haver forladt, da efterdi vi ikke tviler paa Eders Trost
og gode Affection imod os og Eders Faderens Land villev
Eder sandlig have formænet og paavindet at I ingenlunde
lader forbigaa, at være bekendt paa Midler og Veje, hvorledes
I kand eragte Eder ved Guds Naadelige Bistand, fra dette
Svenske Sag igjen at befrie, og til den Ende i Tordstedt
at lade anseleggen være, hvorledes garnisonen paa Plottet
Hammershus künde om mueligt med alle ruiners,
og Landet igjen i Eders Defension stille, eftersom
I for den Svenske Flode er for have Eder at frygte.

Vi ville Eder Trost som I os i denne Tid
bevise, naar Gud fredelig Tilstande giver.

i alld Naade erkiende, og derforuden (om I Eder under
vores Regering godvillingen giver) Eder videre med saa-
danne Privilegier og Bemaadninger forogne, som I kand
have gavn og gode af.

Givet paa wort Slott Kjøbenhavn den 8 Novbr 1658.

Under vor Haand og Tegenet

Friderichs R.

Friderichs den Tredies Brev er sauselig bragt til Bornholm
af den dansk-hollandske Flaadsaafdeling, der viste
sig kryssende her udfør den 14 November. Peder Olsen
tog det farlige Kærv af gøre det bekendt for Bornholmerne

Peder Olsens Deltagelse i Bøfistorsværket

Ved Tiden af Præsten Poul Anker og den anden
Kasteborger Jens Kofæd med sine Kæpeller var
Borgmester Peder Olsen en virksom, raadsnær og stærk
drivende Kraft i Opriis 8-9 Decbr 1658, hvorefter det
fæder i desforskellige Beretninger.

Anno 1658 den 8 Decbr, som var en Onsdag, kom
den svenske Lands-Herre Prindsenskjold fra Slottet
Hammerskjuer op til Kaste, hvor han lod til sig
kalde inde paa Gaden Borgmester Peder Olsen,
og truede ham med Execution, hvis Borgerskabet
ikke strax behaldede det, som han havde befaleet at
udgives.

Prindsenskjold havde paa Svendskongens
Befaling paalagt Bornholmerne en stor Skat.
Det var disse Restanser han krævede ind-
skat. De ældste Kasteboere i vor Tid
hos Borgmesteren. De ældste Kasteboere i vor Tid
har berettet mig om en Hensigt med en Ring i
den stod paa Vildetorvets Sydvestkjerne ved Fisker
(Thorsen Rügavl.) ~~Kastet~~ som kaldes "Slottet"
til Minde om at her plejede Prindsenskjold at binde
sin Hest, naar han under sine Ridd stod af
hos Borgmester Olsen. Den 8 Decbr har han dog
neppe været af Kesten, men ladet Ridsknapten
som ledsagede ham, hente Borgmester ind.
Det har været en spændt Situation for Peder Olsen.
i Erindring om de for ham farlige Kongebrev.
Men det var sidste gang han saa Landshøvdingen
i Live.

Da Trædet i Rönne var sket, hedder det videre i Beretningen: „Efter at dette var foretaget, blev denne Mand i Hast affærdigede til Hasle med Begjæring til Lands-Dommer Peder Olsen, at han vilde strax lade anholde en af Hasle Borgere, som var mistænkt paa det at han ikke skulde komme paa Slottet, og der angive hele Handelen; Men han var ikke at finde i Huset, hvorudover man lod sig nøje med at sætte Vagt derfor.“

Med Bykaptajn Claus Nielsen samlede nu Peder Olsen Hasle Borgerkompagni, som han havde plejet at mønstre og ~~ekskutere~~ paa Pladsen nord for sin Gaard og paa Skandeværne ved Skanderup nedenunder. 7 Natten 10de drog de vobnede til Hammershus, hvortil de efter Ophold ved Rind Kirke, ankom om Formiddagen d. 9de Febr. Sammen med Poul Anter ledede han Forhandlingerne om Slottets Overgivelse. Peder Olsen affattede en Skrivelse til Prindselshjolds Frue, Anne Hård og den øverste Officer paa Slottet. Mod Aften drog Bornholmerne uden Tverslag ind paa Hammershus.

Landets tidligere øverste borgerlige Embedsmand Niels Nielsen Landsdommer stod udenfor Opstanden som Vice-Landsdommer traakte Peder Olsen frem i hans Sted, hvortil det faldt i hans Lod at ordne Bornholms midlertidige Forhold. Efter Landets Hænders og Menigheds Valg indsatte han Rönne Borgmester Claus Hansen til fra Hammershus at styre Den og under Hans Hasleborgeren Jens Hofeld til at lede den Forvar. Selv drog han i Spidsen for Bornholmers Landmand til København, hvortil de ankom 21de Febr og overdrog Kongen Gæsbrevet paa Bornholm.

Det var et stort Gjæstik for Peder Olsen da han 29de Febr paa København Slot kunde overdrage Kongen det tilbageerobrede Land ved at underskrive Dokumentet.

Paa min egen og menige Bornholm Indbyggeres Vegne
saasom Fuldmægtig derfor certificerer jeg og afbeholder mine
Landmand derfor, med egne Hænder underskrevet

Peder Olsen

Peder Olsens Belønning blev en Kgl. Udmærkelse til Landsdommer paa Bornholm, dateret 28 Dec med særligt Brev paa at nyde Gyldenegaard i Vestermarie i sin Landsdommeretid, samt Bjørnegaard i Hønsker og Bikkhegaard i Njker i sin Livetid. Med selve Landsdommerembedet fulgte Jordebøggælsesene af 11 Bøndergaarde samt fire Skoppe Foderhavre aalig af hver af Poulskel 27 Gaarde. Som Landsdommer gik Peder Olsen i Land i Nexo 8 Januari 1659.

For at være Landsdommer nær tog han Bolig paa Store Bjerregaard i Vestermarie, hvilken han fastede af Hønsker. Men heds sin fjærne Bopæl vedblev han at være Haste Bys Borgmester indtil 1671, da Bykaptejn Claus Nielsen blev valgt. Peder Olsen døde 1683 paa Store Bjerregaard. Hans Gravsten findes endnu ca 1750 i Vestermarie Kirke, men Hildes ulæselig.

III

Hovedskriver Artilleriløjtnant Jens Pedersen Hassel

Pil Peder Olsens Slægt kjendes ikke meget, han havde to Søstre boende i Haste, og hans Hustru, som man ikke kender Navn paa, har rimeligvis ogsaa været Hastebo. En Datter af Peder Olsen var gift med Hvartermester (ældste Uderofiser ved Rykriid) Oluf Haste der allerede 1673 fik overdraget Store Bjerregaard, medens Peder Olsen som aflegtsmand hien beholdt Bolig og Føde paa Gaarden. Landsdommerstillingen havde han anaattet afgive allerede 13 Apr 1677 efter henvend 12 dars Embedstjeneste. Gaarden i Haste overdrog Landsdommer Olsen til sin Søn Jens Pedersen der efter sin Fødeby tog Navnet Hassel, id Tilnavn som ogsaa Landsdommeren en enkelt Gang benyttede. Denne Søn gjorde Tjeneste ved Artilleriet over i under Krigsbegivenhederne 1658 og kom til Bornholm med den nye Kommandant Eckstein den 8 Januari 1659. I Haste blev han ansat som Konstabel ved den derværende Artilleripost hvis Hovedskanse, Batteriet, laa ved Strandens Sød Nordvest for Gaarden, senere avancerede han til Løjtnant.

Løjtnant Jens Pedersen Hassels Gaard gik i den gemme Slægt og ejedes i 1700 Tallet af

Borgerkaptejn Peder Jørgensen.

Han nævnes 1799, da han solgte 3 Tdr Land Jord i Haste, noder Vang til Esber Larsen. Jorden benaames Søjlan og er beliggende Sød Nord for Brobakken. Likhøjene naar man fra Byen lige har passeret Rygeren.

Der hørte i ældre Tid altid Solsbrüg til den her be-
skrevne Gaard, som i Begyndelsen af 1800. Faldt
overhøjet af Peder Jørgensen's Søn.

Mogens Pedersen

Forinden Solsbrüg drev han et Brandevinsbranderi,
en Viksomhed, der i hin Tid var almindelig blandt
de større Solsbrügere, som paa den Maade fik god
Anvendelse for deres Fed. samt Drank. Bæmme.
til Kreaturenes Opfodning. Efter Mogens Pedersen
kom Gaarden i hans Søn

Peder Mogensens

Efter Ifølge Hasle Kjøbstads Brandportokol af 1827 havde
Solsbrüger og Brandevinshandler Peder Mogensens
Gaard Boland N: 42 og var beliggende i Vester Gade
paa Vester gades vestre Side sydligst i Røstet (Dette
hørte op ved Smallesund vor søndre Række begynte)
Gaardens Bygninger var følgende

Stüllange i nord 13 Fag. Østre Lønge 3 Fag
Søndre Lønge, Løde $34\frac{1}{2}$ Alen lang $7\frac{1}{2}$ Alen bred.

Den samlede Brandforsikring for hele Gaarden
var 260 Rigsdaler.

Peder Mogensens havde en Søn, Mogens Peter
Pedersen der i 1850'erne boede i Stedet syd for Smalle
sund paa Pynken som kjøbtes ck 1860 af Anders
Absalon. Gasværket er bygget paa den halve
Pynk 1905.

Peder Mogensens ^{gaard} nedbrændte 1850. den lille Østre
Lønge skal dog være blevet reddet og flyttet
til den nordfor liggende Ejendom som nu
tilhører Stenborg, vor den staaer inu som
Udhus (til Gaden) Bygningen kaldes af gamle
Hasleboere for Vesper hvoraf Navnet kommer
vides ikke.

Den næste Ejer af omtalte Gaard var
Hans Jensen Lyzberg, der var Søn af Jens
Hansen Lyzberg 32 Selyer Almegaard Nyløvs.
Ch 1860 kjøbtes Gaarden af

Batalionskirurg Carl Hans Ullrich Bolbroe

der havde ejend. Hove Høbygaard 18 Vornedgrd i Aker
Handelen var nok et Mageskifte idet Hans Jensen Lynbergs
Søn blev ejer af Høbygaarden.

Hans Ullrich Bolbroe var født 24 juni 1804 i Birknup
Præstegaard ved Kolbak. Søn af Sognepræst Niels Jakob
Bolbroe og Hustru Petronille Georgine Laaby.

(Niels Jakob Bolbroe var født ved Fredericia 29 Septbr 1770.
Søn af Niels Christensen og Magrethe Lovensdatter. Han blev
Student fra Fredericia 1791 sand theol 12/11 1798 med 1 Caroler
blev Sognepræst 4 April 1800 i Birknup ved Kolbak
ordineret 25 April. Følge Raklev Kirkebog blev han gift
allerede som Student 25 November 1794 med Datter af
Sognepræst Hans Egede Laaby. 10 Marts 1809 blev Pastor
Bolbroe forflyttet til Hemmingsker Provsti. Fra 1822 til
25 var han tillige Amtspræst. Hans Hustru døde i
Hemmingsker 14 juni 1822. Men endnu en Mennekehælder
sagde han i Embedet, som Sognepræst, helt til sin Død
6 April 1856 efter at have været Præst i 56 Aar en sjælden
Embedskvæder.

Batalionskirurg Bolbroe praktiserede som Læge i
Haste fra 1860 til 1884 da kom Dr. Carlsen (før i Juhljern)
Dr. Bolbroe havde 9 Døtre og 4 Sønner og 5 Søstre. Af disse
var Casar August Bolbroe født 15/11 1807 Præst i Kollerup Iyn
død 17/3 1892

Poul Georg Lauritz Bolbroe Toldkontrollør justitsmaa.
gift med Hanne Brockhoff. Han døde i Haste 17/6 1885

Hans Egede Laaby Bolbroe. Kapellan hos Faderen. født 1/2
1816. død 1892. gift med Mina Christiana Laaby.

Mical Herman Bolbroe den ældste af Brødrene født
29/11 1802 i Birknup ved Kolbak. Kapellan i Ipsker 1835-41.
Sognepræst i Rø 1841-67. døde i Allinge 10/6 1871

Hans Misse udmærket smuk og Hønskyld.

1. Af Søstrene var Edle Helene Elisabet Bolbroe gift med
Jonnes Georg Rasch. Handmand. Forpagter af Hlemis Præstega
senere ejer af Høbygaard Rudske. døde i Haste 1892.
Hanses Fæder gift med Hønskyld H. G. Herold Hastes hustru
døde 19/2 1926. En Søn der hed Casar. døde som Forvalter
paa Dalbygaard Holland. døde 19/2 1885. 23 Aar gammel.
2. Charlotte Bolbroe var ugift og døde i Haste 5/6 1892.

Thiids Havn nedfor Balbroes Havn.

Den prægtige Havn til Balbroes Ejendom gik oprindelig helt ned til Stranden. her lød den lille Badeskæb Thiids Havn. Carl Thomsen skrev i en Hæft i Bornholm Avn 1921 om den Antikke Havn. Adgangen til den bestod ikke i en ordentlig Vej, men skete ad en i Bakken nedstaaende Sti med det betegnede Navn "Smallesund". Denne Hvilvej tjente samtidig som Afslut for Spildevand. Deres bratte Stranden i et Vildnis af Nalder Tidster og Skandbyde, medens dens i forskellige Hæftninger endede sig med til Stranden der her langt inde i Søen var opfyldt af et tal Røg Røststen i alle Hørdeler fra de smaa Haandsten til dem der vejede flere Ton. Dette Røststenslag dannede en god Beskyttelse for Paalandsø. Hvorfor man hvor en naturlig Rende mellem Hæften førte ind til Havn. i sin Tid havde anlagt den lille Havn her. Den bestod af hele to Bassiner, det inderste med et 2 Fod Vand og det yderste 3 x 4 Fod. Moterne bestod af en Række store Røststensvægt og her forsynede med en Jernring til Forlængning. Paa den yderste Hæmbrø var i Sommerstiden opstillet et lille Badeskæb hvori nogle af Byens Honorationer badde paa 4 Fod Vand. man havde her ved at fjærne Hæften frembragt et Stykke Sandbund af Størrelse som et almindeligt Badeskæb. men selve Havnen var nok saa idell; den var rummelig og stenfri. Her kappedes det og halvnoget Born hver Dag Sommeren igennem med Flokke af And og gæs i Sommerlag og Sykkelfærdighed indtil en brummende Fisker for Find eller Udsejling kommanderet "søjler".

Thiids Havn forsvandt 1894 da den sidste Skibshavn blev gravet. medens Smallesund nogle Aar senere afløstes af den brede makadamiserede Gasværksvej. der opfyldte et længe fort Lavn - en bekvem Hørdvej til Skibshavnen. hvor man ikke risikerede, som i de ældre krygede Gader at Røre sig med Ræs af lange Træk.

Skibsmaster og lignende
 Om Oprindelsen til Navnet "Knuds Havn" har
 der været givet at det skulde referere til Navnet
 ved Knud (Halvanden) ligesom Fiskelejet Hellig Peder til
 ved Peder. For Knuds Havn Vedkommende turde
 der dog foreligge en mindre tilfældig Løsning.
 nemlig at en Mand "Knud" har anlagt Havnen.
 Denne hed Knud Olsen, der 1827 nævnes som
 Ejer af et af Skanhusene ved Nord for Bolbroes
 Have ved den såkaldte "gamle Skanse".
 Omhandle Hiss lik Nr 62 og yderis da af Tredker
Knud Olsens Børn, det var i 1858.

Hæfte i August 1928 H. J. Herold

KNUDS HAVN
MEG OMGIVELSER
 1870 u.m.

